

La Comunitat de Taizé, guardonada amb el Memorial Cassià M. Just

La comunitat monàstica de Taizé ha estat guardonada amb el IV Memorial Cassià M. Just per la seva tasca amb els joves en favor de la reconciliació i amb una perspectiva ecumènica. Aquest guardó porta el nom del monjo benedictí que fou abat del monestir de Montserrat. Varen rebre el reconeixement dos germans de Taizé catalans i varen assistir a l'acte, celebrat al Palau de la Generalitat, tres-centes persones, entre les quals hi havia l'abat actual de Montserrat, Josep M. Soler, i el bisbe de Girona, Francesc Pardo.

GLOSSA

Hem vist el seu estel

Nit de Reis. Llar d'un matrimoni jove amb dos fills de cinc i tres anys. Tots els membres de la família estan asseguts davant el pessebre. M'han convidat a la pregària que fan cada any el vespre d'aquest dia. Els fills coneixen molt bé el pessebre perquè han contribuït a fer-lo, perquè han remenat força les figures durant aquests dies i perquè han parlat de cadascuna amb els pares en les pregàries dels vespres que han precedit el d'avui. La filla gran m'explica el que hi han afegit aquest any: «El pou i el pastor que porta una ovella al portal». Mouen els tres reis i els deixen davant l'infant Jesús, Josep i Maria. La mare, dialogant amb els fills, explica com han arribat els Mags, el que diuen i els obsequis que porten. «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo» (Mt 2,2). Després resen junts el Parenostre; el petit encara perdent-se en alguns moments. La pregària acaba amb un petó emocionat a l'infant de la menjadora i un altre de confiat als pares.

La llum que brilla en el cel porta els Mags, després d'un llarg i acci-

dentat camí, a Jesús. El reconeixen com a Salvador des dels seus diversos orígens i realitats, significant els pobles que acolliran la Bona Nova de la salvació de Jesús, que es manifesta com a Messies d'Israel. Jesús fa brillar la seva llum, també, ben a prop nostre, i aquesta llum ens pot fer canviar la vida. Ens pot encoratjar a seguir-la sempre i, així, créixer, ser millors, estimar, compartir, servir... La festa de l'Epifania ens convida a imitar també la perseverança dels Mags i seguir caminant encara que la llum vacil·li o sembli dominar la foscor.

Els infants reben regals tot recordant aquells que els Mags van fer a Jesús. El millor regal dels pares és l'acceptació real i esperançada dels fills, el testimoni senzill i compromès, l'estimació sincera i generosa i una fe que porta a Déu i al proïsme. Els pares del relat inicial així ho tenen entès. També és lliçó per a quan els infants siguin grans i segueixin sentint-se part del poble de Déu, part d'aquell pessebre on una vegada van afegir «el pou i el pastor que porta una ovella al portal».

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

La pau amb vosaltres

Déu meu, quantes vegades ens hem saludat amb aquestes paraules! I sonen molt millor en començar l'any, quan el futur està ja present, almenys en la intenció i en el desig sincer. Encara sonaven més belles en boca dels àngels, quan saludaven els pastors i tota la humanitat:

«Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que Déu estima» (Lc 2,14).

Ningú assaborirà més aquestes paraules que aquell que tingui fam de veritable pau. No bastarà que hom sofreixi pels conflictes i les seves conseqüències, sinó que caldrà un autèntic anhel que aquests conflictes «es resolguin» per la via de la pau i no de les transaccions o de la victòria del més fort. És una llàstima que la proclama al realisme i al seny ens impedeixin cridar aquesta salutació amb profunda i intensa convicció. No volem passar-nos d'il·lusos i ingenus: la realitat de la convivència familiar, social o política, la fuetada incessant de la guerra, les lluites i enfrontaments d'interessos grupals i ideològics ens tempten cada dia a sucumbir al pessimisme. I què dir de la violència criminal perpetrada en nom de Déu?

Podrem encara intercanviar aquesta bella salutació sense que soni a formalitat litúrgica o a paraules convencionals, fins i tot entre persones d'edat madura, que tenen al darrera tantes frustracions?

Heus aquí com solucionen aquest problema molts homes i dones de tot el món: imaginar o afirmar un món «en el cel» on s'hi és feliç, un món de pau i harmonia; la terra és lloc de sofriment, es nega, se suporta o s'ha de superar mitjançant tècniques, productes evasius o ritus. Així, algunes teràpies, espiritualitats, religions o tota classe d'«experiències de vertigen», com diria un filòsof. Uns altres preferiran lluitar aferrissadament per canviar aquesta terra, perquè ja no hi hagi més sofriment...

Som conscients del que realment significa la fe cristiana, concretament el misteri de l'Encarnació que celebrem? Significa que en Jesucrist el cel i la terra s'han vinculat en una abraçada (matrimoni) indissoluble. Per aquest motiu cel i terra, tot i romandre diferents, no solament no són estranys entre si, sinó que existeixen l'un en l'altre: Jesús és per a nosaltres el cel i per al cel és la humanitat.

És per això que la salutació dels àngels està plenament justificada, té tot sentit, és veritat. En Jesucrist Déu és glorificat i la terra pot ja viure la pau. Les dues coses s'uneixen en un mateix esdeveniment.

En conseqüència, podem dir que Déu és glorificat quan a la terra hi ha pau; i també que a la terra hi ha pau quan Déu és glorificat. I podem imaginar el que passa quan no hi ha pau a la terra o quan Déu no és glorificat.

Hem de preguntar-nos per què fracassem en els intents innumbrables de construir la pau. Potser oblidem que necessitem la reconciliació entre el cel i la terra, tant com la reconciliació entre els éssers humans. El millor argument per convèncer-nos d'això és fer l'experiència:

«Apropa't a Jesucrist, reconcilia't amb Déu i veuràs com el proïsme deixa de ser un enemic per esdevenir germà.»

Llavors Déu serà glorificat.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

► **MARIA ÀNGELS FILELLA**

El vel de les Myriams

Com eren les dones que surten en els Evangelis? Quina relació tenien amb Jesús i amb els altres seguidors? Maria Àngels Filella convida a aixecar el vel que amaga aquelles dones, especialment Maria Magdalena i Maria, mare de Jesús, en el llibre *El vel que amaga les Myriams* (Ed. Saragossa). L'autora, llicenciada en filosofia i lletres, garbella en el context sociocultural en què vivien i ofereix camins per al coneixement i la reflexió, respectant el misteri.

Com es descobreixen les dones que surten als evangelis?

Els moviments femenins cristians fan esforços per donar-les a conèixer més profundament des de la investigació dels evangelis canònics, dels apòcrifs, dels nòstics... També la literatura i altres fonts il·luminen fets i vessants que aporten una visió més àmplia de la seva vida entregada a la difusió del missatge de Jesús.

Com estimaven les Myriams dels evangelis?

Van estimar tant Jesús que fins i tot van lliurar la seva vida per difondre el seu missatge després de la seva passió, mentre els deixebles estaven tancats a casa per por. Diu el biblista Xabier Picaza que si no hagués estat per elles, que els van anunciar que Jesús estava viu, de ben segur que no s'hauria estès el cristianisme.

Mai no agraiem prou a Maria, i a Maria Magdalena, el seu paper clau?

Myriam de Magdala va ser la deixeblla, qui va entendre Jesús, i això va quedar ben palès quan la va elegir per ser la primera testimoni de la seva resurrecció. La va enviar a donar aquest missatge als seus amics, tancats a casa. I a Maria de Natzaret li devem el gran regal de ser la que va gestar i va portar Jesús al món.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels invàlids i els disminuïts

Verge Maria, Mare nostra, avui et dirigeixo la meua pregària pels invàlids i els disminuïts. Cuida-te'n, com només ho pot fer una mare amb els fills.

Dóna'ls de dia energies, i de nit, serenitat; i, t'ho demano, dóna'ns a tots coratge per acceptar tot allò que no voldríem acceptar en la vida. Oh Maria, Mare de misericòrdia, dóna'ns joia i pau, i fes que arribem a tenir els uns pels altres la mateixa misericòrdia que tu tens per nosaltres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

No descargar la violencia en los hijos

En una separación, existe el peligro de que la agresividad que no se ha podido descargar en el cónyuge, la pareja la derive hacia el hijo o hijos. Me resisto a transcribir las frases

oídas en la consulta que evidencian esta transferencia de la agresividad a los hijos.

Me viene a la memoria el sorprendente caso de un niño que aterrizó en la consulta con ambos brazos escayolados en posición horizontal, semejando un crucificado. Iba acompañado de sus compungidos padres, que se habían separado hacía poco. Ellos me expusieron detalladamente lo que había pasado.

Fue a la hora de la salida del colegio. Los padres llegaban por separado de distintos lugares, y al ver al pequeño en el vestíbulo del colegio, cada uno de ellos le sujetó del brazo que les caía más a mano, y estirando, estirando, los dos a la vez... ¡le descoyuntaron ambos brazos! (El motivo subyacente a este inexplicable acto fue el temor que tenían ambos progenitores de que uno de los dos secuestrara al niño, ya que ambos se habían amenazado mutuamente de hacerlo algún día).

No se crea que el secuestro sea una medida excepcional, con las estadísticas de nuestro país a la vista. Y, en casos extremos, se llega hasta el asesinato. Disculpe el lector esta referencia a algo tan tético, pero, por desgracia, es una realidad que hay que contemplar.

Dr. Paulino Castells

(*Crecer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La estrella

El mensaje cristiano está íntimamente asociado a la luz. Y la luz tiene su expresión más popular en la estrella que guió a los Magos de Oriente hasta Belén (Mt 2,1-12). Una luz que guía hacia la Luz.

La imagen de la estrella resulta muy adecuada para entender la luz de la que nos habla el Evangelio. Lejos de mantenernos estáticos y pasivos, la estrella nos indica un camino y una dirección, un sentido a nuestra vida. Como a los Magos, nos moviliza. Como a Abraham, nos invita a salir de nuestra tierra, de nuestras seguridades, para emprender una aventura. Ilumina y no ofusca. Su brillo no deslumbra.

Los Magos, siguiendo la estrella, fueron luz para el rey de los israelitas. Herodes, sin verla, quedó iluminado por ella y salieron a la luz sus oscuras intenciones.

La luz penetra la opacidad de lo real. Nos guía en medio de las sombras, aunque de manera discreta, sin forzar nuestra libertad. Orienta, acompaña en la ruta, evita nuestros tropiezos (Jn 11,9). El fulgor de la estrella nos orienta en la búsqueda de la Luz. Jesús, Luz del mundo, ha venido para revelarnos nuestra auténtica vocación: ser luz (2Co 4,6).

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

5. □ Dilluns (lit. hores 2a setm.) [1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilianiana, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. □ † Dimarts [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2, 1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dimecres [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. □ Dijous [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg. a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. □ Divendres [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos màrtirs; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, verge i màrtir.

10. □ Dissabte [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ † Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,1-11 / SI: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat."»

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem.

He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-2.8-12)

La sabiduría se alaba a sí misma, se gloria en medio de su pueblo, abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada, y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. El Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: «Habita en Jacob, sea Israel tu heredad.» Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia, ofrecí culto y en Sión me establecí; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces entre un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad, y resido en la congregación plena de los santos.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios

(Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

La Palabra era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre. Al mundo vino, y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Faç de Jesucrist. Del quadre *El expolió*, pintat per El Greco entre 1577 i 1579 (Catedral de Toledo)

COMENTARI

Jesucrist, rostre visible del Pare

«**M**entre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit tocava la meitat de la seva carrera, la vostra paraula totpoderosa vingué del cel deixant els trons reials» (Sv 18,14-15). Així fa l'antífona d'introducció d'aquest diumenge.

Déu parlava amb Moisès com amb un amic i aquest revelava al Poble d'Israel què li deia Déu. Déu es revelà als profetes, però tenia un disseny més gran: fer-se sentir més clarament dels homes i dones, perquè la paraula era variada però incompleta. I arribada la plenitud dels temps, escurça la distància entre Déu i els homes enviant el seu Fill fet Paraula encarnada: «Per obra de l'Espe-

rit Sant s'encarnà de la Verge Maria». Llavors la Paraula no és només *veu* que senten els profetes, sinó que la Paraula té un rostre: Jesucrist: «El qui és la Paraula s'ha fet home» (Jn 1,14). Aquí rau el cor mateix de la fe cristiana. La Paraula eterna i divina entra en l'espai i en el temps i assumeix un rostre i una identitat humana. La Paraula es fa eloqüent. Les paraules sense rostre no són perfectes perquè no compleixen plenament la trobada. Amb Jesucrist, rostre visible del Pare, podem dialogar, perquè és Jesús de Natzaret que parla una llengua local que pertany al poble jueu i a la seva cultura. El Jesucrist real és, per tant, carn fràgil i mortal, totalment humà alhora que diví, misteri. És aquell que ens ha revelat el Déu que ningú no ha vist mai (Jn 1,18).

En aquest diumenge del temps de Nadal, tornem a llegir el pròleg de l'evangeli de Joan, un text que ha estat proclamat a la missa tercera del dia de Nadal.

La litúrgia vol remarcar que, per a la tradició cristiana, el que és decisiu no són els fets sinó el seu sentit: l'important no és la menjadora del pessebre, els àngels o els pastors, sinó la Paraula que és vida i llum, i que ha plantat la seva tenda (s'ha encarnat) entre nosaltres. Com acollim nosaltres aquesta Paraula? Que el Déu de nostre Senyor Jesucrist obri el nostre cor a la seva llum i així compreguem l'esperança que el seu Fill ha vingut a portar al nostre món.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA

60 anys de l'edifici del Monestir de Sant Benet. El 13 de maig de 1952 es van unir les comunitats benedictines de Sant Anton i Santa Clara, de Barcelona, i la de Sant Benet, de Mataró, per decret del pare abat Aureli M. Escarré, en aquell temps visitador apostòlic de les benedictines d'Espanya. L'actual monestir es va construir entre el 27 d'abril de 1953, col·locació de la primera pedra, i el desembre de 1954. El 16 de desembre de fa seixanta anys les monges van entrar al nou edifici i l'endemà se celebrà la primera eucaristia. Aquests fets van ser recordats en acció de gràcies el passat 17 de desembre quan el bisbe Agustí participà en la celebració d'aquest aniversari, presidint l'eucaristia amb la comunitat de les monges benedictines i compartint amb elles el dinar.

Iniciatives de Catalunya Sacra. Aquest projecte de les diòcesis amb seu a Catalunya vol donar a conèixer el patrimoni arquitectònic i artístic vinculat a l'Església catòlica. En

NOTÍCIES DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Assemblea de constitució de Mans Unides-Sant Feliu. Es va celebrar el passat 18 de desembre, a les 18 h, a la Casa de l'Església. Aquesta ONG espanyola de voluntaris lluita per eradicar la fam i la pobresa en el món, i ho fa amb dues línies de treball: el finançament de projectes de desenvolupament al sud i la sensibilització a casa nostra. És present amb delegacions territorials a cada diòcesi de l'Estat. En l'any del desè aniversari diocesà es materialitza la constitució de Mans Unides-Sant Feliu, al capdavant de la qual hi haurà el nou president delegat, Josep Maria Oró Navarro, veí de Gelida.

aquest any s'està realitzant el 3r curs de formació per a guies, amb 40 participants de tot Catalunya, amb un programa itinerant per les diverses diòcesis. Dins el seu calendari, el passat divendres 12 de desembre la sessió formativa es va realitzar a Vilafranca del Penedès, combinant la teoria amb la visita a l'església de Sant Francesc. També es van realitzar visites guiades a aquest mateix temple, per al públic interessat, els dies 20 i 21 de desembre, coincidint amb la popular Fira del Gall.

AGENDA

2a etapa en l'any del 10è aniversari diocesà. El proper 10 de gener al matí tindrà lloc un nou moment significatiu del procés de revisió de la diòcesi engegat amb motiu del 10è aniversari. El bisbe Agustí convoca el Consell Pastoral Diocesà, el Consell del Presbiteri, els arxipresbiteros, les delegacions diocesanes, els seminaristes i laics representants de les Vicaries del Llobregat i del Penedès, Anoia, Garraf, per presentar-los la síntesi de les respostes reco-

l·lides a l'enquesta sobre l'organització, el funcionament i les propostes de futur per a la nostra diòcesi. Serà una trobada de treball amb la intenció de discernir un objectiu pastoral concret per als propers anys, amb el guiatge de l'Esperit Sant. La cloenda diocesana del 10è aniversari serà una trobada festiva a Montserrat, el proper 17 de maig.

Trobada diocesana d'adolescents i joves. 24 de gener, de les 16 a les 22.30 h, a Vilanova i la Geltrú. La Delegació de Pastoral de Joventut promou un any més les trobades «Junts de nou» (Jd9). Després de les de Vilafranca del Penedès, Gavà, Sant Esteve Sesrovires i Sant Boi de Llobregat, aquest curs es realitzarà a Vilanova i la Geltrú. Està adreçada a tots aquells adolescents i joves (a partir de primer d'ESO) que participen a la parròquia, l'esplai, l'agrupament, la catequesi, l'escola cristiana o l'institut,... acompanyants dels seus animadors, catequistes, monitors, caps o educadors. Per a les inscripcions convé parlar amb el capellà de la parròquia, catequista, animador, monitor o responsable de pastoral de la pròpia escola, i realitzar-les al web www.bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove.

Curset de catequistes a l'Arxipresat de Sant Feliu de Llobregat. Dies 8 i 9 de gener, de les 18 a les 19.30 hores, a la Casa de l'Església. La formació anirà a càrrec de la Sra. Montserrat Martínez, sobre «Recursos catequètics per als temps litúrgics», amb un caire eminentment didàctic.

ECO DE LA PALABRA

La paz con vosotros

Dios mío, cuántas veces nos hemos saludado con estas palabras! Y suenan mucho mejor al comenzar el año, cuando el futuro está ya presente, al menos en la intención y en el deseo sincero.

Todavía sonaban más bellas en boca de los ángeles, cuando saludaban a los pastores y a toda la humanidad:

«Gloria Dios en lo alto del cielo y en la tierra paz a los hombres que Dios ama» (Lc 2,14)

Nadie saboreará más estas palabras que quien tenga hambre de verdadera paz. No bastará que uno sufra por los conflictos y sus consecuencias, sino que hará falta un auténtico anhelo de que estos conflictos «se resuelvan» por la vía de la paz y no de las componendas o de la victoria del más fuerte. Es una lástima que la llamada al realismo y a la sensatez nos impidan gritar este saludo con profunda e intensa convicción. No queremos pasarnos de ilusos e ingenuos: la realidad de la convivencia familiar, social o política, el latigazo incesante de la guerra, las luchas y enfrentamientos de intereses grupales e ideológicos nos tientan cada día a sucumbir al pesimismo. Y, ¿qué

decir de la violencia criminal perpetrada en nombre de Dios?

¿Podremos todavía intercambiar este bello saludo sin que suene a formalidad litúrgica o a palabras convencionales, incluso entre personas de edad madura, que tienen tras de sí tantas frustraciones?

He aquí cómo solucionan este problema muchos hombres y mujeres de todo el mundo: imaginar o afirmar un mundo «en el cielo» donde se es feliz, un mundo de paz y armonía; la tierra es lugar de sufrimiento, se niega, se soporta o se ha de superar mediante técnicas, productos evasivos o ritos. Así, algunas terapias, espiritualidades, religiones o toda clase de «experiencias de vértigo», como diría un filósofo. Otros preferirán luchar encarnizadamente por cambiar esta tierra para que ya no haya más sufrimiento...

¿Somos conscientes de lo que realmente significa la fe cristiana, concretamente el misterio de la Encarnación que celebramos? Significa que en Jesucristo el cielo y la tierra se han vinculado en un abrazo (matrimonio) indisoluble. De ahí que cielo y tierra, aun permaneciendo distintos, no sólo no son extraños entre sí, sino que exis-

ten el uno en el otro: Jesús es para nosotros el cielo y para el cielo es la humanidad.

Es por eso que el saludo de los ángeles está plenamente justificado, tiene todo sentido, es verdad. En Jesucristo Dios es glorificado y la tierra puede ya vivir la paz. Las dos cosas se unen en un mismo acontecimiento.

En consecuencia, podemos decir que Dios es glorificado cuando en la tierra hay paz; y también que en la tierra hay paz cuando Dios es glorificado. Y podemos imaginar lo que pasa cuando no hay paz en la tierra o cuando Dios no es glorificado.

Hemos de preguntarnos por qué fracasamos en los intentos innumerables de construir la paz. Quizá olvidamos que necesitamos la reconciliación entre el cielo y la tierra, tanto como la reconciliación entre los seres humanos. El mejor argumento para convencernos de ello es hacer la experiencia:

«Acércate a Jesucristo, reconcílate con Dios y verás cómo el prójimo deja de ser un enemigo para convertirse en hermano.»

Entonces Dios será glorificado.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat